

10, 7. ÇĀṆKH. Çā. 16, 2, 21. — 2) m. N. pr. eines Kāṇva, Verfassers von RV. 8, 70—72, RV. ANUKR.

कुसुम Uṇ. 4, 108. m. n. gaṇa अर्थचादि zu P. 2, 4, 31. Siddh. K. 249, a, 3 v. u. 1) *Blume*, n. AK. 2, 4, 2, 17. Trik. 3, 3, 294. H. 1124 (nach dem Sch. auch m.). an. 3, 463. MED. m. 41. M. 11, 70. R. 5, 16, 43. Suçr. 1, 159, 18. 160, 1. 213, 16. 223, 9. 2, 323, 14. Megh. 4. 10. 33. 67. Çik. 18. 20. 41. कुसुमशयन n. *Blumenlager* 66. Ver. 6, 15. कुसुमलता *eine Schlingpflanze in Blüthe* Çik. 88, 10. कुसुमदुम RAGH. 16, 36. Am Ende eines adj. comp. f. श्री MĀLAV. 43. — 2) n. *Frucht* (!) H. an. MED. — 3) n. *feuers, die Regeln der Frauen* Trik. H. 836, Sch. H. an. MED. स्त्रीकुसुम AK. 3, 4, 24, 64. — 4) n. Bez. der kleinern Abschnitte in Deveçvara's Kavikalpatā (die grössern heissen स्तवक *Blumenstrauße*) Verz. d. B. H. No. 822. — 5) *eine best. Augenkrankheit* H. an. MED. — 6) m. *eine Form des Feuers* HARIV. 10463. — 7) m. N. pr. des Dieners des 6ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpinī H. 42.

कुसुमकार्मुक (कु^० *Blume* + का^० *Bogen*) adj. subst. Beiwort und Bein. des Liebesgottes WILS. Ebenso कुसुमचाप RAGH. 9, 38. R. 6, 27. कुसुमधन्वन् H. 228, Sch. PRAB. 72, 11.

कुसुमकेतुमण्डलिन (कुसुम + केतु - मण्डल) m. N. pr. eines Kīṁnara VJUP. 84.

कुसुमदेव (कु^० + देव) m. N. pr. eines Autors Ind. St. 1, 472.

कुसुमनग (कु^० + नग) m. N. pr. eines Berges VARĀH. BH. S. 14, 14 in Verz. d. B. H. 241.

कुसुमपुर (कु^० + पुर) n. ein Bein. der Stadt Pāṭaliputra H. 976. MUDRĀ. 40, 1. KATHĀS. 24, 205. WEBER, Lit. 229. REINAUD, Mém. sur l'Inde 322.

कुसुममध्य (कु^० + म^०) n. Name einer Pflanze, vulg. चालिता (*Cordia Myxa* nach HAUGHTON) गाच्, ÇABDĀ. im ÇKDr. *Dillenia indica* nach WILS.

कुसुममय (von कुसुम) adj. aus Blumen bestehend, von Kāma's Bogen PRAB. 7, 14.

कुसुमय् (wie eben), कुसुमयति *Blüthen treiben, Blumen hervorbringen* WILS. unter कुसुमयत् (partic.).

कुसुमवत् (von कुसुम) 1) adj. a) *mit Blüthen versehen, blühend*. — b) f. in der Menstruation befindlich. — 2) f. ०वती = कुसुमपुर WILS.

कुसुमवाण (कु^० *Blume* + वाण *Pfeil*) m. 1) (des Liebesgottes) *Blumengeschoss* Çik. 54, 67, v. l. PĀṆKĀT. 128, 1. — 2) ein Bein. des Liebesgottes H. 228, Sch.

कुसुमविचित्रा (कु^० + वि^०) f. N. eines Metrums (4 Mal ~~~~ —, ~~~~ —) COLEBR. Misc. Ess. II, 160 (VII, 9). Im Namen ist zugleich das Schema enthalten.

कुसुमशर (कु^० + शर) adj. *Blumen zu Pfeilen habend*, vom Liebesgotte; davon nom abstr. ०शरत् n. Çik. 54. subst. ein Bein. des Liebesgottes KATHĀS. 26, 277. Gīt. 10, 5.

कुसुमशेखरविजय (कु^० - शे^० + वि^०) m. Titel eines Dramas ŚIN. D. 194, 16.

कुसुमस्तवक (कु^० + स्त^०) m. 1) *Blumenstrauß* BHART. 2, 25. — 2) N. eines Metrums COLEBR. Misc. Ess. II, 164.

कुसुमाकर (कुसुम + अकर) m. 1) *eine Menge von Blumen; Blumenstrauß* Trik. 3, 2, 3. — 2) *der Frühling*: अरुमत्तुना कुसुमाकर: BHAG. 10, 35.

कुसुमाञ्जन (कुसुम + अञ्जन) m. als Kollyrium gebrauchte Messing- asche AK. 2, 9, 103. — Vgl. पुष्पाञ्जन.

कुसुमाञ्जलि (कुसुम + अञ्जलि) f. Titel einer philosophischen Kārikā COLEBR. Misc. Ess. I, 263. — Vgl. पुष्पाञ्जलि.

कुसुमात्मक (कुसुम + आत्मन्) n. *Safran* HIR. 106.

कुसुमाधिप (कुसुम + अधिप) m. *Fürst der Blumen*, ein Beiname der *Michelia Champaca* (चम्पक) ÇABDĀ. im ÇKDr. Auch कुसुमाधिराज् Trik. 2, 4, 17.

कुसुमायुध (कुसुम + आयुध) m. ein Bein. des Liebesgottes H. 228, Sch. ÇABDĀ. im ÇKDr. BHART. 1, 1. Çik. 32, 5. KĀURĀP. 20. 23. R. 6, 33.

कुसुमाल m. *Dieb* HIR. 43. — Zerlegt sich scheinbar in कुसुम + आल zwischen Blumen wohnend.

कुसुमासव (कुसुम + आसव) n. *Honig* RĪGĀK. im ÇKDr.

कुसुमास्त्र (कुसुम + अस्त्र) m. ein Bein. des Liebesgottes RAGH. 7, 58.

कुसुमित (von कुसुम) adj. f. श्री mit Blüthen versehen, in Blüthe stehend, blühend gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36. दुम, लता, वन MBH. 3, 4002. ŚIV. 4, 26. R. 2, 96, 15. 4, 13, 31. 5, 17, 36. 6, 111, 21. MĀKĪH. 149, 13. MĀLAV. 47. 59. RAGH. 9, 44. BHĪG. P. 3, 33, 18. DHŪRTAS. 69, 8. कुसुमितपुष्पैः R. 2, 25. बहुकुसुमित VIKR. 27.

कुसुमितलतावेष्टिता (कु^० - लता + वे^०) f. N. eines Metrums (4 Mal ~~~~ —, ~~~~ —, ~~~~ —) COLEBR. Misc. Ess. II, 162 (XIII, 1). कुसुमितलता YATES, Gr. 426.

कुसुमेषु (कु^० + इषु *Pfeil*) m. ein Bein. des Liebesgottes AK. 1, 1, 2, 1. PĀṆKĀT. 221, 13. यदि कुसुमेषुणा न प्रन्यः Çik. 8, 70.

कुसुम्भ Uṇ. 4, 108. 1) *Safflor, Carthamus tinctorius L.*, neutr. AK. 2, 9, 107. 3, 4, 23, 139. Trik. 2, 9, 34. H. 1159. an. 3, 454. MED. bh. 13. masc. RĪGĀK. im ÇKDr. Suçr. 1, 199, 13. — 182, 15. 238, 14. 2, 84, 17. 174, 20. 294, 10. कुसुम्भरागारुणितिर्दकूलैः R. 6, 5. 1, 24. *Safran, Crocus sativus*, n. H. Ç. 132. Vgl. अरण्यकु^०, करिकु^०. — 2) n. *Gold* H. an. MED. — 3) *Krug, Wassertopf der Einsiedler*, masc. AK. 3, 4, 23, 139. MED. neutr. H. an. Vgl. कुसुम्भवत् und कुसुम्भ. — 4) Bez. einer mit der glänzenden aber leicht vergänglichen Safflorfarbe verglichenen Zuneigung: नीलीकुसुम्भमञ्जिष्ठाः पूर्वरोगो ऽपि च त्रिधा । — कुसुम्भरागं च प्राङ्मर्दयेति च शोभते (प्रेम) ॥ ŚIN. D. 217. — 5) m. N. pr. eines Berges BHĪG. P. 5, 16, 27.

कुसुम्भवत् (von कुसुम्भ) adj. mit einem Krüge oder einem Wassertopfe versehen M. 6, 52.

कुसुम्य (von कुसुम), कुसुम्यति = विकल्पने, wofür wohl विकसने zu blühen beginnen zu lesen ist (vgl. पुष्प्य), GAṆAR. im gaṇa काण्डादि zu P. 3, 1, 27.

कुसुमविन्द m. N. pr. eines Nachkommen des Uddālaka TS. 7, 2, 2, 1. कुसुमविन्द SHARV. BH. in Ind. St. 1, 39 (vgl. 191). Schol. zu ÇĀIM. 1, 3, 28. कुसुमविन्ददशरात्र MAÇ. in Verz. d. B. H. 73. कुसुमविन्दु oder ०विन्दु Verfasser von VS. 8, 42. 43. Ind. St. 3, 214. कुसुमविन्दुत्रिरात्र ÇĀṆKH. Çā. 16, 22, 14.

कुसू m. *Regenwurm* H. 1203.

कुसूल m. Siddh. K. 250, b, 7. 1) *parox. ein best. gaspenstisches Wesen*